

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 18 ມະກະຣາ 2026 (1-18-2026)

ຖືກບັງຄັບໃຫ້ລົງມືທຳ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຍ້ານກົວແລະຄວາມສະງ່າງາມຂອງພຣະເຈົ້າບັງຄັບໃຫ້ດູແລຄົນອື່ນ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ຄິດ, “ອະ ໂອ, ຕຽມຕົວເຈົ້າເອງ?”

ຈົ່ງກຽມພ້ອມ. ເຈົ້າອາດຈະພົບວ່າຕົວເອງເວົ້າຄຳເວົ້າສອງຄຳນີ້ໃນຂະນະທີ່ເຈົ້າຢ່າງຜ່ານປະຕູເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງການໝໍແຂ້ວຂອງເຈົ້າ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າຈະຍ້ານກົວໝໍແຂ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າກໍບໍ່ຍາກປະພຶດຕົວຄືກັບເດັກນ້ອຍທີ່ຍ້ານກົວ. ເຈົ້າຮູ້ສຶກກັງວົນເມື່ອໝໍແຂ້ວກ້າວເຂົ້າມາເຮັດຄວາມສະອາດແຂ້ວຂອງເຈົ້າ. ແລະເມື່ອໝໍແຂ້ວຢ່າງເຂົ້າມາ, ເຈົ້າກະຊົບຄຳເຫຼົ່ານັ້ນອີກເທື່ອນຶ່ງເພື່ອເຈົ້າຈະພ້ອມສຳລັບສິ່ງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ໄປ. ເຈົ້າອາດຈະເຄີຍເວົ້າຄຳເຫຼົ່ານັ້ນກັບຕົວເອງກ່ອນທີ່ເຈົ້າຈະເບິ່ງການປະເມີນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສ້ອມແປງຣົດຂອງເຈົ້າເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ນີ້ຈະບໍ່ດີເລີຍ. ຈົ່ງກຽມພ້ອມຮັບມືກັບສະຖານະການທີ່ໜ້າຕົກໃຈ. ຂໍ້ຄວາມໃນພຣະຄຳພີສຳລັບພາກນີ້ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຕົກໃຈ, ສະນັ້ນຈົ່ງກຽມພ້ອມ. ການສຶກສາຂໍ້ຄວາມນີ້ຈະນຳມາເຊິ່ງຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າເຫັນທຸກຄົນຢູ່ທົ່ວທຸກແຫ່ງເປັນຜົນງານຂອງພຣະອົງ. ໃນທາງກັບກັນ, ພຣະອົງຄາດຫວັງວ່າພວກເຮົາຈະລຸກຂຶ້ນແລະກ້າວເຂົ້າມາຊ່ວຍເມື່ອເດັກນ້ອຍໃນທ້ອງ, ເດັກກຳພ້າ, ແມ່ພ້າຍ, ແລະບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີທາງອອກອື່ນໆຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພວກເຮົາ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ໂຢບ 31:13-15

13. ເມື່ອຄົນໃຊ້ຄົນໃດຄົນນຶ່ງຂອງຂ້າພະເຈົ້າຮ້ອງທຸກຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າກໍພັງແລະທຳຕໍ່ເຂົາໂດຍດີ 14. ຖ້າບໍ່ທຳດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະປິ່ນຫນ້າສູ້ພຣະພັກພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເວົ້າແນວໃດເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາພິພາກສາ 15. ເພາະແມ່ນພຣະເຈົ້າອົງດຽວນີ້ແຫລະ ທີ່ຊົງສ້າງຂ້າພະເຈົ້າກັບຄົນໃຊ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

ໂຢບໄດ້ເປັນພະຍານວ່າລາວຖືວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນກັບລາວ. ຄຳພະຍານຂອງລາວຊື່ໃຫ້ຊາວຄຣິສະຕຽນເຫັນຄວາມເປັນຈິງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດມອງຂ້າມໄດ້. ທ້ອງແມ່ສເມີເໝືອນກັບເດີນຫຼິ້ນ. ພວກເຮົາທຸກຄົນເລີ້ມຕົ້ນຈາກບ່ອນນັ້ນ. ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງໂຢບທີ່ຈະໃຫ້ກຽດຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາວໃນຖານະບຸກຄົນທີ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມເຄົາລົບນັບຖືບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາພິຈາລະນາເບິ່ງການພິຈາລະນາຄົນອື່ນ. ມັນບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົາເບິ່ງໃນແວ່ນເປັນເວລາດົນນານ ແລະປະເມີນຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາກັບເຂົາເຈົ້າຢ່າງສັດຊື່. ພວກເຮົາໃຫ້ຄຸນຄ່າຄົນອື່ນເປັນຜົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກວດສອບຄຳພະຍານຂອງໂຢບໃນຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສອງຢ່າງຂອງຊີວິດທີ່ພວກເຮົາແບ່ງປັນກັບລາວ. ທຳອິດ, ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ສົນໃຈບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີອຳນາດຫຼືປະຕິເສດຄວາມຍຸຕິທັມສຳລັບເຂົາເຈົ້າ, ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຈະບໍ່ສັງເກດເຫັນມັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຫັນມັນ, ເຂົາເຈົ້າອາດຈະບໍ່ບອກພວກເຮົາກ່ຽວກັບມັນ. ອັນທີສອງ, ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເມື່ອພວກເຮົາຫັນໜີຈາກຄົນທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ, ພຣະເຈົ້າເຫັນພວກເຮົາ. ພຣະອົງຮູ້ວ່າພວກເຮົາກຳລັງເຮັດຫຍັງ. ເພາະສະນັ້ນ, ການດຶງຂົນແກະປັດຕາຂອງພວກເຮົາຈະບໍ່ຊ່ວຍຫຍັງເລີຍ. ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້, ພວກເຮົາຄວນຄິດຜ່ານສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບອກພຣະອົງກ່ຽວກັບຄົນທີ່ບໍ່ມີອຳນາດແລະ

ວິທີທີ່ພວກເຮົາເອື້ອມອອກໄປຫາພວກເຂົາ. ພວກເຮົາສາມາດໃຫ້ເຫດຜົນຫຍັງແກ່ພຣະອົງສໍາລັບການຍອມໃຫ້ຄົນທີ່ຂັດສົນຖືກລະເລີຍດ້ວຍຄວາມພໍໃຈ ຫຼືຖືກປະຕິບັດຢ່າງບໍ່ຍຸຕິທັມ? ຄໍາຖາມດັ່ງກ່າວອາດຈະເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າລົບກວນ, ແຕ່ມັນສົມຄວນໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຈາກພວກເຮົາ. ໃນວັນທະຫັມຂອງພວກເຮົາ, ຊີວິດມະນຸດມັກຈະຖືກລົດຄຸນຄ່າ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃບໜ້າທີ່ບໍ່ມີທາງອອກໃນໂລກຂອງພວກເຮົາສາມາດຖືກມອງຂ້າມໄປຈົນເຖິງຈຸດທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງບໍ່ເຫັນ. ເມື່ອເວລາຜ່ານພົ້ນໄປ, ພວກມັນກາຍເປັນຄືກັບອຸປະກອນຕ່າງໆໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາແທນທີ່ຈະເປັນຄົນທີ່ແທ້ຈິງທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ຄໍາພະຍານຂອງໂຢບໃນຂໍ້ພຣະຄັມພິເຫຼົ່ານີ້ສາມາດສ່ອງແສງທີ່ສວ່າງກ່ຽວກັບທັສນະຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບຄົນທີ່ບໍ່ມີອໍານາດ. ຖ້າພວກເຮົາປ່ອຍໃຫ້ແສງສວ່າງຂອງພຣະອົງສ່ອງແສງໃນຈິດໃຈແລະຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈການເຊື່ອມຕໍ່ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຜິດພາດທີ່ຜູກມັດພວກເຮົາເຂົ້າກັນກັບຄົນອື່ນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຊ່ວຍພວກເຂົາ. ໂຢບສອນພວກເຮົາວ່າພຣະເຈົ້າເຫັນແລະພຣະອົງສະແດງຄວາມເມດຕາລົງສານໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງປະຕິບັດວຽກງານຂອງພຣະອົງ. ອີງຕາມໂຢບ, ພຣະເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມສ່ວນຕົວໃນການສ້າງເດັກນ້ອຍທີ່ຈະເກີດມາໃນໂລກ (ໂຢບ 10:8-11). ວຽກງານຂອງພຣະອົງຂອງພຣະອົງສາມາດເຫັນໄດ້ໃນຮ່າງກາຍນ້ອຍໆຂອງເດັກນ້ອຍ. ພຣະອົງບໍາລຸງລ້ຽງຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າທີ່ເຕີບໃຫຍ່ຢູ່ໃນທ້ອງແມ່ໃນລະຫວ່າງການຖືພາ. ນອກຈາກນີ້, ພຣະອົງຄາດຫວັງວ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຈະຮັກສາພວກເຮົາໄວ້ເປັນວຽກງານສ່ວນຕົວຂອງພຣະອົງຂອງພຣະອົງເອງ. ພວກເຮົາສາມາດເມື່ອພວກເຮົາຈື່ໄວ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຣະອົງສໍາລັບວິທີທີ່ພວກເຮົາປະຕິບັດຕໍ່ຊີວິດທີ່ລ້ຳຄ່າເຫຼົ່ານັ້ນໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກໍາລັງຈະເກີດ.

ທັສນະທີ່ຖ່ອມຕົວຕໍ່ຕົວເອງສາມາດນໍາໄປສູ່ການປະຕິບັດຕໍ່ຄົນອື່ນຢ່າງຍຸຕິທັມໄດ້ແນວໃດ?

2. ໂຢບ 31:16-20

16. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປະຕິເສດໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຄົນຍາກຈົນ ບໍ່ເຄີຍໃຫ້ພວກແມ່ທ້າຍຢູ່ດ້ວຍຄວາມຫມົດຫວັງ 17. ຫລືບໍ່ເຄີຍໃຫ້ລູກກໍາພ້າຫົວເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມີອາຫານ 18. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ດູແລເຂົ້າຕລອດຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ 19. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າພົບຄົນນຶ່ງຄົນໃດທີ່ຂາດແຄນບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງ 20. ຂ້າພະເຈົ້າກໍເອົາເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ທໍາດ້ວຍຂົນແກະຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງໃຫ້ເຂົາ ແລ້ວເຂົາກໍກ່າວສັນລະເສີນຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ

ເດັກນ້ອຍທີ່ຍັງບໍ່ທັນເກີດອອກມາໂດດເດັ່ນທີ່ສຸດໃນຖານະເປັນຄົນທີ່ບໍ່ມີທາງອອກ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບທຸກຢ່າງທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອປົກປ້ອງພວກເຮົາ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຄາດຫວັງໃຫ້ພວກເຮົາຊ່ວຍຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໄດ້.

ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງພວກເຮົາສ້າງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຂັດສົນແນວໃດ?

ໃນຄໍາພະຍານຂອງໂຢບ, ລາວໄດ້ນໍາເອົາຜູ້ຄົນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ຕ້ອງການຄວາມສົນໃຈຈາກພວກເຮົາ. (1) **ຄົນທີ່ດໍາເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກ.** ໂຢບໄດ້ກ່າວເຖິງຄົນທຸກຍາກທີ່ລາວສາມາດປະຕິເສດໄດ້ງ່າຍ. ການຫັນຫຼັງໃສ່ພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ຖືກສັງເກດເຫັນຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລາວຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າສ້າງພວກເຮົາ. ສະຕິຮູ້ສຶກດຽວກັນນັ້ນກະຕຸ້ນໃຫ້ພວກເຮົາເອົາໃຈໃສ່ພວກເຮົາຄືກັນ. ການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທັນທີທີ່ກົດດັນໃສ່ບຸກຄົນທີ່ທຸກຍາກແນ່ນອນວ່າຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໄດ້. ແຕ່ໂຢບທໍາທາຍພວກເຮົາໃຫ້ບັນລຸເກີນກວ່າການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພື້ນຖານຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຍັງສາມາດລວມເອົາການສະໜອງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຢາກໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາ. ຫຼືຍືມຄໍາເວົ້າຂອງໂຢບ, "ຄວາມປາຖນາ" ຂອງພວກເຮົາ (ຂໍ້ 16). (2) **ຄົນທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມສິ້ນຫວັງ.** ໃນສະໄໝຂອງໂຢບ, ແມ່ທ້າຍທີ່ບໍ່ມີຄອບຄົວທີ່ຈະເບິ່ງແຍງນາງເກືອບຈະບໍ່ສາມາດມີຊີວິດຂອງຕົນເອງໄດ້. ນາງບໍ່ມີຄວາມຫວັງສໍາລັບສິ່ງທີ່ດີກວ່າ. ສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກຂອງນາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ນໍ້າຕາຂອງນາງໄຫຼອອກມາ. ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປນາງຈະບໍ່ມີນໍ້າຕາທີ່ຈະຫຼັ່ງໄຫຼລົງມາສູ່ຄວາມທຸກທໍາລະມານຂອງນາງອີກຕໍ່ໄປ. ການຮ້ອງໄຫ້ຂອງນາງຈະສິ້ນສຸດລົງ, ແລະຄວາມຫວັງຂອງນາງກໍຈະສິ້ນສຸດລົງເຊັ່ນກັນ. ສາຍຕາທີ່ຫວ່າງເປົ່າຂອງນາງຈະສະທ້ອນເຖິງຄວາມສິ້ນຫວັງໃນໃຈຂອງນາງ. ຄວາມສິ້ນຫວັງທີ່ລົບກວນຜູ້ຄົນ ດ້ວຍຄວາມໂດດດ່ຽວ, ຄວາມກັງ

ວິນ, ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ການຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາເລີ້ມຕົ້ນໂດຍການເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນສາຍຕາທີ່ໝົດຫວັງຂອງພວກເຂົາ. **(3) ຄົນທີ່ທຸກທໍລະມານຈາກຄວາມອິດທິວ.** ໂຢບໄດ້ກ່າວເຖິງເດັກກຳພ້າທີ່ທິວໂຫຍຄົນນຶ່ງທີ່ປາກົດຕົວໃນຊີວິດຂອງລາວ. ການເຫັນຄວາມອິດທິວທີ່ເຈັບປວດໃນໃບໜ້າຂອງເດັກຊາຍນ້ອຍໄດ້ກະຕຸ້ນຫົວໃຈຂອງລາວ. ລາວບໍ່ສາມາດທົນກັບຄວາມຄິດທີ່ຈະກິນອາຫານທີ່ຂາດແຄນຂອງລາວໃນຂະນະທີ່ເດັກຊາຍທີ່ທິວໂຫຍເຝົ້າເບິ່ງ. ໃນທຸກມື້ນີ້, ຄົນໃນໂລກຂອງພວກເຮົາຍັງສືບຕໍ່ທຸກທໍລະມານເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ມີອາຫານພຽງພໍທີ່ຈະກິນ. ຈາກເດັກນ້ອຍທີ່ເຂົ້າມາດ້ວຍຄວາມອິດທິວໃນຕອນກາງຄືນຈົນເຖິງຜູ້ສູງອາຍຸທີ່ລາຍໄດ້ບໍ່ພຽງພໍສໍາລັບເຄື່ອງຂອງກິນເຊັ່ນດຽວກັນກັບຢາ, ຄວາມອິດທິວທໍລະມານບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີທາງອອກ. ຄວາມຕ້ອງການອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດຂອງພວກເຂົາຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຊ່ວຍເຫຼືອພວກເຂົາ. **(4) ຄົນທີ່ຂາດຄວາມຜູກພັນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ໃນຄອບຄົວ.** ເຮືອນທີ່ມີພໍ່ແມ່ພຽງຄົນດຽວໄດ້ກະຕຸ້ນໂຢບໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ລາວກາຍເປັນຄົນກັບພໍ່ຂອງເດັກຊາຍທີ່ບໍ່ມີພໍ່. ລາວໄດ້ດູແລແມ່ຂອງເດັກຊາຍໂດຍການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ນາງໃນການເດີນທາງທີ່ຍັງຍາກຂອງນາງໃນຖານະເປັນແມ່ໜ້າຍ. ຖ້າບໍ່ມີການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກໂຢບ, ນາງແລະລູກຊາຍຂອງນາງຈະມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຕົກເປັນເຫຍື່ອ. ຄອບຄົວໃນທຸກມື້ນີ້ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍປະເພດດຽວກັນ, ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີອໍານາດທີ່ຈະແກ້ໄຂ. ບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍຕົວມັນເອງ. ຊາວຄຣິສະຕຽນທີ່ອຸທິດຕົນສາມາດກາຍເປັນຄອບຄົວທາງວິນຍານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ສໍາລັບພໍ່ແມ່ທີ່ກໍາລັງປະສົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະລູກທີ່ຮັກຂອງເຂົາເຈົ້າ. **(5) ຄົນທີ່ດໍາເນີນຊີວິດໂດຍບໍ່ມີສິ່ງຈໍາເປັນພື້ນຖານ.** ໂຢບໄດ້ພົບກັບຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ທຸກຍາກທີ່ບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມພຽງພໍ. ການຂາດເສື້ອຄຸມຂອງຊາຍຄົນນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນບັນຫາຂອງຊີວິດ ແລະຄວາມຕາຍສໍາລັບລາວ. ຖ້າບໍ່ມີເສື້ອຄຸມ, ລາວບໍ່ມີການປົກປ້ອງຈາກແສງແດດທີ່ທໍລະມານ ແລະຄວາມຮ້ອນທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງໃນຕອນກາງເວັນ. ແລະເມື່ອຕາເວັນຕົກດິນ, ລາວຕ້ອງທົນທຸກທໍລະມານໃນຄືນທີ່ໜາວເຢັນໂດຍບໍ່ມີເສື້ອຄຸມເພື່ອຮັກສາຄວາມອົບອຸ່ນ. ບໍ່ແປກໃຈເລີຍທີ່ລາວສະແດງຄວາມກະຕັນຍູຢ່າງສຸດຊຶ້ງຕໍ່ໂຢບທີ່ໄດ້ສນອງເສື້ອຜ້າຂົນແກະໃຫ້ລາວ. ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຍັງຄົງເປັນຄວາມຕ້ອງການໃນເວລາຈົງທີ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີທາງອອກບໍ່ສາມາດຕອບສນອງໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ. ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ປະຕິບັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງໂຢບ ຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາມີເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມພ້ອມທັງສິ່ງຈໍາເປັນພື້ນຖານອື່ນໆ. ບັນຊີລາຍຊື່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນຄໍາພະຍານຂອງໂຢບມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັນຢ່າງຈະແຈ້ງກັບຖ້ອຍຄໍາເຫຼົ່ານີ້ຈາກຢາໂກໂບບົດທີນຶ່ງ "ທັມມະທີ່ບໍ່ຮີສຸດແລະບໍ່ມີການຊົ່ວມົວໝອງຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະບິດາ ກໍມີດັ່ງນີ້ ຄືການຍ້ຽມຢາມລູກກໍາພ້າ ແລະຍິງໝ້າຍທີ່ມີຄວາມທຸກຮ້ອນ ແລະການຮັກສາຕົວໃຫ້ພື້ນຈາກການດ່າງພ້ອຍຂອງໂລກ." (ຢາໂກໂບ 1:27). ພວກເຮົາເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈິງໃຈຂອງການຢ່າງກັບພຣະເຢຊູໂດຍຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະດູແລຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໄດ້. ເມື່ອການຕິດຕາມພຣະເຢຊູກາຍເປັນສິ່ງສໍາຄັນສໍາລັບພວກເຮົາ, ພວກເຮົາສະແດງອອກໂດຍການເບິ່ງແຍງຄົນທີ່ຕ້ອງການພວກເຮົາ.

ມີຂໍ້ແກ້ຕົວຫຍັງແດ່ທີ່ຄົນເຮົາບໍ່ໄດ້ຊ່ວຍຄົນທີ່ຕ້ອງການ?

3. ໂຢບ 31:21-23

21. ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າສີ່ໂກງລູກກໍາພ້າຍ້ອນເຊື່ອວ່າຈະຊນະຄະດີເຂົາໃນສານ 22. ກໍຂໍໃຫ້ລໍາແຂນຂອງຂ້າພະເຈົ້າແຕກຫັກໃຫ້ມັນຫຼຸດອອກຈາກບ່າຂອງຂ້າພະເຈົ້າເສັຽ 23. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປະພຶດເຊັ່ນນັ້ນ ເພາະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຢ້ານກົວການລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າ

ໃນຄໍາພະຍານຂອງໂຢບ, ສະຖານະການໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະເຫັນ, ການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວຍືນຍັນຄວາມຈິງທີ່ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ສົ່ງເສີມຄວາມຍຸຕິທັມສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ຖືກປະຕິບັດຢ່າງໂຫດຮ້າຍ. ໂຢບໄດ້ຍືນຍັນຕໍ່ໜ້າເດັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ມີພໍ່ທີ່ປະຕູເມືອງ. ປະຕູເມືອງເຮັດໜ້າທີ່ຄືກັບຫ້ອງສານ. ໂຢບເປັນນຶ່ງໃນຜູ້ນໍາເມືອງທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຕັດສິນ. ບຸກຄົນທີ່ມີບັນຫາກັບຄົນອື່ນໄດ້ມາຫາໂຢບ ແລະຜູ້ນໍາຄົນອື່ນໆເພື່ອຊອກຫາຄວາມຍຸຕິທັມ. ເມື່ອປະເຊີນກັບເດັກກໍາພ້າທີ່ຖືກນໍາຕົວມາຢູ່ຕໍ່ໜ້າສານປະຕູເມືອງ, ໂຢບໄດ້ສັງເກດເຫັນຄວາມໝົດຫວັງຂອງເດັກຊາຍ. ແມ່ຂອງເດັກອາດຈະຍືນຍັນຢູ່ໃກ້ໆ, ແລະນາງກໍບໍ່ມີອໍານາດຄືກັນ. ຄວາມເຊື່ອພື້ນຖານຂອງລາວກ່ຽວກັບຄວາມຍຸຕິທັມຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ລາວປະຕິບັດຕໍ່ເດັກຊາຍທີ່ປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າລາວຢ່າງໂຫດຮ້າຍ. ລາວ

ສາບານວ່າຖ້າລາວຍົກມືຂຶ້ນເພື່ອຕັດສິນເດັກຊາຍ, ລາວຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງຖືກທຳຮ້າຍຢ່າງໂຫດຮ້າຍ-ວ່າລາວຕ້ອງການໃຫ້ບ່າໄຫຼ່ຂອງລາວຖືກດຶງອອກຈາກຫຼັງຂອງລາວ ແລະແຂນຂອງລາວຖືກບິດອອກຈາກຮ່າງກາຍຂອງລາວ. ການຕັດອະວັຍວະທີ່ໜ້າຢ້ານກົວຂອງລາວຈະເປັນປໂຍດ. ລາວຈະບໍ່ສາມາດຍົກມືຂຶ້ນແລະປະຕິບັດຕໍ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີອຳນາດຄົນອື່ນໄດ້ອີກຕໍ່ໄປ. ສຳລັບຊ່ວງເວລານຶ່ງ, ໃຫ້ເອົາຕົວທ່ານເອງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຂອງໂຢບ. ລອງນຶກພາບວ່າເຈົ້າກຳລັງເບິ່ງເຂົ້າໄປໃນສາຍຕາຂອງບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ກຳລັງກັມທົວຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຈົ້າ. ຈະເປັນແນວໃດຖ້າເພື່ອນຮ່ວມງານ, ສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ, ຫຼືໝູ່ເພື່ອນຂອງທ່ານຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທ່ານເຂົ້າຮ່ວມກັບພວກເຂົາໂດຍການຍອມຮັບຄວາມຄິດເຫັນຂອງເຂົາເຈົ້າ? ທ່ານຈະເຕັມໃຈທີ່ຈະຍືນຢູ່ຄົນດຽວ ແລະຊອກຫາຄວາມຍຸຕິທັມບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບປະຕິກິລິຍາຕອບໂຕ້ຫຼາຍປານໃດກໍຕາມ? ເຈົ້າຈະກ້າວເຂົ້າໄປຊ່ວຍເຫຼືອເຖິງແມ່ນວ່າບໍ່ມີໃຜສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຄົນທີ່ຂັດສົນບໍ່? ໂຢບປະໃຫ້ພວກເຮົາມີສິ່ງທ້າທາຍທີ່ໜ້າເສົ້າໃຈ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຢູ່ເສີຍໄດ້ໃນຂະນະທີ່ຄວາມບໍ່ສົນໃຈ ຫຼືຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມຄຸກຄາມຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ກ່ຽວກັບມັນ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຕ້ອງຍອມຮັບຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງໂຢບດ້ວຍສຸດໃຈ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງທ້າທາຍ, ພວກເຮົາສາມາດທີ່ຈະຄິດໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບລັກສະນະນິສັຍສອງຢ່າງຂອງພຣະເຈົ້າຄື: ຄວາມສັດຊື່ແລະຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ. ກ່ຽວກັບຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະອົງ, ພວກເຮົາສາມາດໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ງຽບສງົບໃນຂະນະທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງບໍ່ສົນໃຈຄວາມຕ້ອງການຂອງບຸກຄົນທີ່ພຣະອົງສ້າງຂຶ້ນ. ຖ້າພວກເຮົາເລືອກທີ່ຈະລະເລີຍຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາສຳລັບພວກເຂົາ, ພວກເຮົາສາມາດເພິ່ງພາພຣະອົງເພື່ອຊຸກຍູ້ພວກເຮົາໃຫ້ອອກຈາກຄວາມງ່ວງຊຶມຂອງພວກເຮົາ. ພຣະອົງຈະປະເຊີນກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະປ່ຽນແປງທັສະນະຄະຕິຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າປະທານພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໂດຍການເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນພົລເມືອງຂອງອານາຈັກນິລັນດອນຂອງພຣະອົງເມື່ອພວກເຮົາມອບຊີວິດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ແກ່ພຣະຄຣິດ. ການເອື້ອມອອກໄປຫາຄົນທີ່ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງສະແດງຄວາມຈິຣັກພັກດີຂອງພວກເຮົາຕໍ່ພຣະອົງແລະການປົກຄອງຂອງພຣະອົງທີ່ເໝືອພວກເຮົາ.

ບັນຫາວັດທະນະທັມໃດໃນປະຈຸບັນນີ້ທີ່ອາດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທ່ານຍືນຢູ່ຄົນດຽວໃນການເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ການສຶກສາຂໍ້ຄວາມນີ້ເປີດຕາຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຄາດຫວັງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດ. ດຽວນີ້ພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຣະອົງທີ່ດີຂຶ້ນຕໍ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີທາງອອກ. ພວກເຮົາສາມາດນຳໃຊ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃໝ່ຂອງພວກເຮົາໃນວິທີຕໍ່ໄປນີ້:

ອະທິຖານຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ. ທຸກໆມື້ໃນອາທິດນີ້, ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າປັບປຸງທັສະນະກ່ຽວກັບຄົນທີ່ບໍ່ມີອຳນາດທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ເຈົ້າຊ່ວຍ.

ແບ່ງບັນຄວາມກັງວົນຂອງເຈົ້າ. ສົນທະນາກັບຄົນອື່ນໆໃນກຸ່ມສຶກສາຄັ້ມພິກ່ຽວກັບວິທີສະເພາະທີ່ພຣະເຈົ້າມີໃຈໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນເບິ່ງແຍງຄົນທີ່ຂັດສົນ.

ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ. ເປັນຜູ້ລິເລີ່ມເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າໂດຍການຊອກຫາ ແລະອາສາສະໝັກຢູ່ທີ່ຄລິນິກຖືພາທີ່ມີພຣະຄຣິດເປັນສູນກາງ ຫຼື ທີ່ພັກອາສັຍສຳລັບບຸກຄົນ ຫຼື ຄອບຄົວທີ່ປະສົບວິກິດ.

ອຸປຸຸ້ມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA